TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2017. gada 22. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Ārējais tranzīts – Pārvadājumi ar autotransportu, kas veikti, izmantojot *TIR* karneti – LESD 267. pants – Tiesas kompetence interpretēt *TIR* konvencijas 8. un 11. pantu – Nepabeigta *TIR* operācija – Galvotājas apvienības atbildība – *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkts – Pienākums pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas likt izdarīt maksājumu personai vai personām, kas ir tieši atbildīgas – *TIR* konvencijai pievienotās paskaidrojošās piezīmes – Regula (EEK) Nr. 2454/93 – 457. panta 2. punkts – Kopienas Muitas kodekss – 203. un 213. pants – Personas, kas ieguvušas vai kuru valdījumā ir bijušas attiecīgās preces un kuras apzinājās vai kurām būtu bijis jāapzinās, ka tās ir izņemtas no muitas uzraudzības

Lieta C-224/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa, Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 12. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 20. aprīlī, tiesvedībā

Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)

pret

Nachalnik na Mitnitsa Burgas.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], K. Toadere [*C. Toader*], A. Prehala [*A. Prechal*] (referente) un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 26. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata* (*Aebtri*) vārdā – *I. Krumov*, *advokat*,

– *Nachalnik na Mitnitsa Burgas*, kas pārstāv *Mitnitsa Svilengrad*, vārdā – *B. Borisov*, kā arī *M. Petrova*, *P. Dobreva* un *M. Bosilkova-Kolipatkova*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

– Bulgārijas valdības vārdā – *E. Petranova* un *L. Zaharieva*, pārstāves,

– Eiropas Komisijas vārdā – sākotnēji *M. Wasmeier* un *B.-R. Killmann*, kā arī *E. Georgieva* un *L. Grønfeldt*, pārstāvji, pēc tam *M. Wasmeier* un *B.-R. Killmann*, kā arī *E. Georgieva*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 5. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 267. pantu, 8. un 11. pantu 1975. gada 14. novembrī Ženēvā parakstītajā Konvencijā par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, kuros izmanto *TIR* karneti, kas Eiropas Ekonomikas kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2112/78 (OV 1978, L 252, 1. lpp.), redakcijā, kurā grozījumi ir izdarīti un kura ir konsolidēta ar Padomes 2009. gada 28. maija Lēmumu 2009/477/EK (OV 2009, L 165, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "*TIR* konvencija" vai "Konvencija"), 203. panta 3. punkta trešo ievilkumu un 213. pantu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV 2006, L 363, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Muitas kodekss"), kā arī 457. panta 2. punktu Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Kopienas Muitas kodeksam (OV 1993, L 253, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007 (OV 2007, L 62, 6. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula").

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata* (*Aebtri*) (Bulgārijas Starptautisko autopārvadājumu un autoceļu uzņēmumu apvienība (*Aebtri*)), galvotāju apvienību, un *Nachalnik na Mitnitsa Burgas* (Burgasas Muitas priekšnieks, Bulgārija) par lēmumu par muitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa (PVN) parāda piespiedu piedziņu, kam pieskaitīti likumiskie procenti un kas radies nelikumību dēļ, kuras pieļautas starptautiskā preču pārvadājuma laikā, kas veikts, izmantojot *TIR* karneti.

Atbilstošās tiesību normas

TIR konvencija

3 *TIR* konvencija attiecībā uz Eiropas Ekonomikas kopienu stājās spēkā 1983. gada 20. jūnijā (OV 1983, L 31, 13. lpp.). Arī visas dalībvalstis ir minētās konvencijas dalībnieces.

4 *TIR* konvencijas preambula ir izteikta šādi:

"LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

VĒLOTIES veicināt starptautiskos kravu pārvadājumus ar autotransportu,

UZSKATOT, ka pārvadāšanas apstākļu uzlabošana ir viens no faktoriem, kas ir svarīgi to sadarbības pilnveidošanai,

PAZIŅOJOT, ka tās atbalsta to administratīvo formalitāšu vienkāršošanu un saskaņošanu, kas pastāv starptautisko pārvadājumu jomā, jo īpaši uz robežām,

IR VIENOJUŠĀS par turpmāko."

5 *TIR* konvencijas 1. pantā ir noteikts:

"Šajā konvencijā:

a) "*TIR* pārvadājums" ir preču pārvešana no nosūtītājas muitas iestādes uz galamērķa muitas iestādi saskaņā ar procedūru, ko sauc par "*TIR* procedūru" un kas izklāstīta šajā konvencijā;

b) "*TIR* operācija" ir *TIR* pārvadājuma daļa, kas tiek veikta vienā Līgumslēdzējā pusē no nosūtītājas muitas iestādes vai ievešanas muitas iestādes (ceļā) uz galamērķa muitas iestādi vai izvešanas muitas iestādi (ceļā);

[..]

e) "*TIR* operācijas pabeigšana" ir muitas dienestu apstiprinājums, ka *TIR* operācija Līgumslēdzējā pusē ir beigusies pareizi. To nosaka muitas dienesti, balstoties uz galamērķa muitas iestādē vai izvešanas muitas iestādē (ceļā) un nosūtītājā muitas iestādē vai ievešanas muitas iestādē (ceļā) pieejamo datu vai informācijas salīdzinājumu;

f) "ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi un citi maksājumi" ir muitas nodokļi un visi citi nodokļi, nodevas un maksājumi, ko iekasē, vai nu preces ievedot vai izvedot, vai saistībā ar preču ievešanu un izvešanu, neieskaitot nodevas un maksājumus, kas nepārsniedz sniegto pakalpojumu aptuvenās izmaksas;

[..]

o) *TIR* karnetes "turētājs" ir persona, kurai saskaņā ar attiecīgajiem konvencijas noteikumiem ir izsniegta *TIR* karnete un uz kuras vārda ir izrakstīta muitas deklarācija *TIR* karnetes formā, norādot vēlmi pārvietot preces saskaņā ar *TIR* procedūru līdz galamērķa muitas iestādei. Karnetes turētājs ir atbildīgs par autotransporta līdzekļa, sakabināta transportlīdzekļa vai konteinera nodošanu kopā ar kravu un attiecīgo *TIR* karneti nosūtītājai muitas iestādei, muitas iestādei ceļā un galamērķa muitas iestādei, pienācīgi ievērojot attiecīgos konvencijas noteikumus;

[..]

q) "galvotāja apvienība" ir apvienība, kurai kādas Līgumslēdzējas puses muitas dienesti atļāvuši galvot par personām, kas izmanto *TIR* karnetes."

6 *TIR* konvencijas 4. pantā ir paredzēts, ka par precēm, kuras pārvadā saskaņā ar tajā noteikto *TIR* procedūru, muitas iestādēs ceļā nav jāmaksā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi un citi maksājumi un jāiesniedz par tiem nodrošinājums.

7 Lai šīs iespējas varētu īstenot, *TIR* konvencijā ir paredzēts, kā tas izriet no tās 3. panta b) punkta, ka precēm visā to pārvadājuma laikā jābūt pievienotam vienveidīgam dokumentam, *TIR* karnetei, kas kalpo pārvadājuma likumības kontrolei. Tāpat tajā ir prasīts, lai par pārvadājumiem galvotu saskaņā ar tās 6. panta noteikumiem līgumslēdzēju pušu apstiprinātas apvienības.

8 *TIR* karnete sastāv no vairākām lapām, kurās ir kupons Nr. 1 un kupons Nr. 2 ar atbilstošiem pasakņiem, uz kuriem ir norādīta visa vajadzīgā informācija, un viens kuponu pāris tiek izmantots katrā šķērsotajā teritorijā. Pārvadājuma sākumā pasaknis Nr. 1 tiek iesniegts nosūtītājā muitas iestādē. Pabeigšana notiek, kad no izvešanas muitas iestādes, kas atrodas tajā pašā muitas teritorijā, nākošais pasaknis Nr. 2 tiek atdots atpakaļ. Šī procedūra tiek atkārtota katrā šķērsotajā teritorijā, izmantojot dažādus kuponu pārus, kas atrodas vienā un tajā pašā karnetē.

9 *TIR* konvencijas II nodaļa "*TIR* karnešu izdošana. Galvotāju apvienību atbildība" ietver tās 6.–11. pantu.

10 Šīs konvencijas 6. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Katra Līgumslēdzēja puse, ievērojot 9. pielikuma I daļā noteiktos minimālos nosacījumus un prasības, var atļaut apvienībām izdot *TIR* karnetes, vai nu tieši, vai ar atbilstošo apvienību starpniecību, un būt galvotājām. Atļauja tiek atsaukta, ja minimālie nosacījumi un prasības, kas ietverti 9. pielikuma I daļā, vairs netiek ievēroti."

11 Minētās konvencijas 8. pantā ir noteikts:

"1. Galvotāja apvienība uzņemas samaksāt ievedmuitas un izvedmuitas nodokļus un citus maksājumus, kā arī soda naudu [nokavējuma procentus], kas jāmaksā saskaņā ar tās valsts muitas normatīvajiem aktiem, kurā ir atklāts pārkāpums saistībā ar *TIR* pārvadājumu [operāciju]. Tā ir solidāri un atsevišķi atbildīga par to, lai personas, kurām iepriekšminētās summas ir jāmaksā, to izdarītu.

2. Gadījumos, kad Līgumslēdzējas puses likumi un noteikumi neparedz maksāt ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus un citus maksājumus, kā noteikts iepriekš 1. pantā, galvotāja apvienība uzņemas ar tādiem pašiem nosacījumiem samaksāt summu, kas ir līdzvērtīga ievedmuitas un izvedmuitas nodokļu un citu maksājumu, kā arī soda naudas [nokavējuma procentu] summai.

[..]

7. Ja ir jāmaksā šī panta 1. un 2. punktā minētās summas, kompetentās iestādes pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas liek izdarīt maksājumu personai vai personām, kas ir tieši atbildīgas."

12 *TIR* konvencijas 11. pants ir formulēts šādi:

"1. Ja *TIR* operācija nav pabeigta, kompetentās iestādes nav tiesīgas likt galvotājām apvienībām maksāt 8. panta 1. un 2. punktā minētās summas, izņemot gadījumus, kad viena gada laikā no *TIR* karnetes pieņemšanas dienas tās ir rakstiski paziņojušas apvienībai par nepabeigšanu. To pašu noteikumu piemēro, ja pabeigšanas sertifikāts ir iegūts nelikumīgi vai ar krāpšanu, tikai tad termiņš ir divi gadi.

2. Prasību samaksāt 8. panta 1. un 2. punktā minētās summas galvotājai apvienībai iesniedz ne ātrāk kā 3 mēnešus pēc dienas, kurā apvienība informēta, ka *TIR* operācija nav pabeigta vai ka pabeigšanas apliecinājums ir iegūts nelikumīgi vai ar krāpšanu, un ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs dienas. Tomēr gadījumos, par kuriem iepriekšminēto divu gadu laikā ir iesākta tiesvedība, visas maksājumu prasības jāiesniedz viena gada laikā no dienas, kad stājas spēkā tiesas spriedums.

3. Galvotājai apvienībai ir trīs mēneši no dienas, kad pret to ir iesniegta maksājuma prasība, lai samaksātu prasītās summas. Samaksātās summas apvienībai atmaksā, ja divu gadu laikā no dienas, kurā iesniegta maksājuma prasība, muitas dienesti konstatē, ka saistībā ar attiecīgo pārvadājumu pārkāpuma nav bijis."

13 *TIR* konvencijas 43. pantā ir noteikts:

"Šās konvencijas 6. pielikumā un 7. pielikuma III daļā izklāstītajos paskaidrojumos ir interpretēti šās konvencijas noteikumi un tās pielikumi. Tajos aprakstīta arī noteikta ieteicamā prakse."

14 Minētās konvencijas 48. pantā ir noteikts:

"Nekas šajā konvencijā neliedz Līgumslēdzējām pusēm, kas ir muitas vai ekonomikas savienību dalībnieces, piemērot īpašus noteikumus attiecībā uz pārvadājumiem, kuri sākas vai beidzas to teritorijā vai iet caur to teritoriju, ja šādi noteikumi nemazina šajā konvencijā noteiktās iespējas."

15 *TIR* konvencijas 51. pantā ir noteikts:

"Šās konvencijas pielikumi ir tās sastāvdaļa."

16 *TIR* konvencijas 6. pielikums it īpaši ietver šādus precizējumus:

"Ievads [..]

ii) Paskaidrojumi negroza šās konvencijas vai tās pielikumu noteikumus, bet tikai precizē to saturu, nozīmi un lietojuma jomu. [..]

0.8.7. 7. punkts Kompetentās iestādes, pieprasot maksājumu no personas vai personām, kas tieši atbildīgas, sagatavo vismaz paziņojumu par to, ka TIR operācija nav pabeigta, un/vai TIR karnetes [turētāja] maksājuma pieprasījumu. [..]"

17 *TIR* konvencijas 9. pielikuma I daļā ir ietverts šāds fragments:

"1. Lai Līgumslēdzējas puses dotu atļauju *TIR* karnešu izsniegšanai un garantijas saņemšanai saskaņā ar konvencijas 6. pantu, asociācijai ir jāatbilst šādām minimālajām normām un nosacījumiem:

[..]

e) jānoslēdz rakstiska vienošanās vai jāuzrāda jebkāds cits juridisks instruments starp asociāciju un tās Līgumslēdzējas puses kompetentajām iestādēm, kuras teritorijā tā atrodas. [..]

f) rakstiska vienošanās vai cits atbilstošais juridiskais instruments, kas noteikts e) apakšpunktā, asociācijai uzliek par pienākumu:

[..]

iii) pastāvīgi un it īpaši, pirms tiek pieprasīta atļauja personām saņemt piekļuvi *TIR* režīmam, pārbaudīt, vai šīs personas ievēro minimālās normas un nosacījumus, kas izklāstītas šā pielikuma II daļā;

[..]

v) ar apdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas grupas vai citas finanšu institūcijas starpniecību uzņemties atbildību attiecībā pret Līgumslēdzējas puses kompetentajām iestādēm tās valsts teritorijā, kur asociācija dibināta. [..]

[..]"

18 *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkts tika izslēgts no 2012. gada 13. septembra un aizstāts ar gandrīz identiska satura normu, kas kopš tā laika ir ietverta minētas konvencijas (OV 2012, L 244, 1. lpp.) 11. panta 2. punktā.

19 Paskaidrojošā piezīme par šo jauno 11. panta 2. punktu ir izteikta šādi:

"Kompetento iestāžu centieni pieprasīt maksājumu no atbildīgās personas/atbildīgajām personām ietver vismaz maksājuma prasības nosūtīšanu *TIR* karnetes turētājam uz *TIR* karnetē norādīto adresi vai maksājuma prasības nosūtīšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteiktajai atbildīgajai personai/atbildīgajām personām, ja tā/tās nav *TIR* karnetes turētājs. [..]"

Muitas kodekss

20 Muitas kodeksa 91. pantā, kas ir ietverts tā IV sadaļas "Preču muitošanas vai izmantošanas režīms" 2. nodaļas "Muitas procedūras" 3. iedaļas "Neuzlikšanas režīms un muitas procedūras ar saimniecisku nozīmi" B daļas "Ārējais tranzīts" I punktā "Vispārīgi noteikumi", ir noteikts:

"1. Ārējā tranzīta procedūra atļauj Kopienas muitas teritorijā pārvietot no viena punkta uz otru:

a) ārpuskopienas preces, neattiecinot uz tām ievedmuitas nodokļus un citus maksājumus vai tirdzniecības politikas pasākumus;

[..]

2. 1. punktā minēto pārvietošanu ir jāveic:

a) saskaņā ar Kopienas ārējā tranzīta procedūru vai,

b) izmantojot *TIR* grāmatiņu [karneti] (*TIR* Konvencija), ar nosacījumu, ka šāda pārvietošana:
1) ir sākta vai tai jābeidzas ārpus Kopienas, vai

[..]."

21 92. pantā, kas ietilpst šajā pašā Muitas kodeksa I punktā, ir noteikts:

"1. Ārējā tranzīta procedūra beidzas un tranzīta dokumentu turētāja pienākumi ir izpildīti, kad preces, uz kurām procedūra attiecas, un vajadzīgie dokumenti ir uzrādīti galamērķa muitas iestādē saskaņā ar attiecīgās procedūras noteikumiem.

2. Muitas dienesti izbeidz procedūru, ja tās, pamatojoties uz nosūtītāja muitas iestādē un galamērķa muitas iestādē pieejamo datu salīdzinājumu, var konstatēt, ka procedūra ir beigusies pareizi."

22 Muitas kodeksa 96. pantā, kas ir ietverts tā IV sadaļas 2. nodaļas 3. iedaļas B daļas II punktā "Īpašie noteikumi, kas attiecas uz Kopienas ārējo tranzītu", ir paredzēts:

"1. Kopienas ārējā tranzīta procedūras izmantotājs ir galvenais atbildīgais. Viņš ir atbildīgs:

a) par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus;

b) par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu.

2. Neatkarīgi no 1. punktā minētajiem galvenā atbildīgā pienākumiem preču pārvadātājam vai saņēmējam, kurš pieņem preces un zina, ka preces tiek pārvietotas Kopienas tranzītā, tāpat ir pienākums preces neskartas nogādāt saņēmēja muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus."

23 Muitas kodeksa 201.–216. pants veido minētā kodeksa VII sadaļas "Muitas parāds" 2. nodaļu "Muitas parāda rašanās".

24 Atbilstoši šā kodeksa 203. pantam:

"1. Ievedmuitas parāds rodas:

– nelikumīgi izņemot no muitas uzraudzības ar ievedmuitas nodokli apliekamās preces.

2. Muitas parāds rodas brīdī, kad preces tiek izņemtas no muitas uzraudzības.

3. Parādnieki ir:

– persona, kas izņēmusi preces no muitas uzraudzības,

– jebkura persona, kas piedalījusies šādā izņemšanā vai apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka preces tikušas izņemtas no muitas uzraudzības,

– jebkura persona, kas ieguvusi vai valdījusi attiecīgās preces un preču iegūšanas vai saņemšanas brīdī apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka tās izņemtas no muitas uzraudzības,

un

– attiecīgā gadījumā – persona, kam jāizpilda pienākumi, ko uzliek preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras piemērošana, kurā preces nodotas."

25 Muitas kodeksa 213. pantā ir noteikts:

"Ja par viena muitas parāda samaksu atbild vairākas personas, tās par šo parādu atbild solidāri un atsevišķi."

Īstenošanas regula

26 Īstenošanas regulas 454., 455., 455.a un 457. pants ir ietverti šīs regulas II daļas "Muitas noteikumos atzīta izmantošana" II sadaļas "Preču muitas statuss un tranzīts" 9. nodaļas "Pārvadājumi saskaņā ar *TIR* vai *ATA* procedūru" 2. iedaļā "*TIR* procedūra".

27 Atbilstoši minētās regulas 454. pantam:

"Šās iedaļas noteikumus piemēro preču pārvadājumiem, izmantojot *TIR* karnetes, ja uz minētajiem pārvadājumiem attiecas ievedmuitas nodokļi vai citi Kopienas iekšējie maksājumi."

28 Īstenošanas regulas 455. panta formulējums ir šāds:

"1. Galamērķa dalībvalsts vai izvešanas dalībvalsts muitas dienesti nekavējoties un vēlākais viena mēneša laikā no dienas, kad *TIR* darbība tikusi izbeigta, nogādā atpakaļ ievešanas vai nosūtīšanas dalībvalsts muitas dienestiem *TIR* karnetes 2. kupona attiecīgo daļu.

2. Ja *TIR* karnetes 2. kupona attiecīgo daļu nenogādā atpakaļ ievešanas vai nosūtīšanas dalībvalsts muitas dienestiem divos mēnešos no *TIR* karnetes pieņemšanas dienas, minētie dienesti informē attiecīgo galvotāju apvienību, neskarot saskaņā ar *TIR* Konvencijas 11. panta 1. punktu iesniedzamo paziņojumu.

Tās informē arī *TIR* karnetes turētāju un uzaicina viņu un attiecīgo galvotāju apvienību iesniegt pierādījumus par *TIR* darbības izbeigšanu.

3. Šā panta 2. punktā otrajā daļā minēto pierādījumu muitas dienestiem var sniegt dokumenta veidā, ko apstiprinājušas galamērķa dalībvalsts vai izvešanas dalībvalsts muitas dienesti, identificējot preces un konstatējot, ka tās ir uzrādītas galamērķa vai izvešanas muitas iestādē.

[..]"

29 Īstenošanas regulas 455.a pantā ir noteikts:

"1. Ja ievešanas vai nosūtīšanas dalībvalsts muitas dienesti četros mēnešos no *TIR* karnetes pieņemšanas dienas nav saņēmuš[i] pierādījumu par *TIR* darbības [operācijas] izbeigšanu, [tie] tūlīt uzsāk informācijas pieprasīšanas procedūru, lai iegūtu *TIR* darbības [operācijas] pabeigšanai vajadzīgo informāciju vai, ja tas nav iespējams, lai konstatētu muitas parāda rašanos, identificētu parādnieku un noteiktu muitas dienest[us], kas ir atbildīgi par iegrāmatošanu.

Ja muitas dienesti agrāk saņem informāciju, ka *TIR* darbība [operācija] nav izbeigta, vai [tiem] ir aizdomas par to, [tie] nekavējoties uzsāk informācijas pieprasīšanas procedūru.

[..]

3. Lai uzsāktu informācijas pieprasīšanas procedūru, ievešanas vai nosūtīšanas dalībvalsts muitas dienesti nosūta galamērķa vai izvešanas dalībvalsts muitas dienestiem pieprasījumu kopā ar visu vajadzīgo informāciju.

4. Galamērķa vai izvešanas dalībvalsts muitas dienesti nekavējoties sniedz atbildi.

[..]"

30 Īstenošanas regulas 457. pantā ir noteikts:

"1. Lai piemērotu *TIR* Konvencijas 8. panta 4. punktu, ja *TIR* darbību [operāciju] veic Kopienas muitas teritorijā, ikviena Kopienā reģistrēta galvotāja apvienība var būt atbildīga par muitas parāda garantētās summas samaksu saistībā ar attiecīgajām precēm TIR darbībā līdz EUR 60 000 vai līdzvērtīgai summai attiecīgās valsts valūtā par vienu *TIR* karneti.

2. Par muitas parāda garantētās summas samaksu ir atbildīga galvotāja apvienība, kas reģistrēta dalībvalstī, kuras kompetencē saskaņā ar Kodeksa 215. pantu ir piedziņas procedūra.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

31 2008. gada 11. novembrī *Sargut*, Turcijā reģistrēta sabiedrība ar ierobežotu atbildību, kurai vienlaikus bija gan minētās karnetes turētāja, gan attiecīgās preces pārvadātāja statuss, uzsāka tranzīta procedūru, izmantojot *TIR* karneti, Kapitana Andrejevo [*Kapitan Andreevo*] (Bulgārija) muitas iestādē. Pārvadājuma deklarētais galamērķis bija Rumānijā esoša muitas iestāde.

32 Tā kā Bulgārijas muitas iestādes nesaņēma nekādu informāciju par šīs *TIR* operācijas pabeigšanu, tās 2009. gada 29. aprīlī atbilstoši Īstenošanas regulas 455.a pantam uzsāka informācijas pieprasīšanas procedūru par minētās operācijas pabeigšanu, vēršoties Rumānijas muitas iestādēs. Savā atbildē pēdējās minētās ir norādījušas, ka tām nav uzrādītas ne attiecīgās preces, ne *TIR* karnete un ka tām nebija iespējams iegūt ziņas par tām.

33 2009. gada 8. jūlijā Kapitana Andrejevo muitas iestāde nosūtīja Rumānijas muitas iestādēm pārbaudes nolūkā *TIR* karnetes 2. kupona kopiju, ko pa šo laiku *Sargut* tai bija iesniegusi. Savā atbildē, ko Bulgārijas iestādes ir saņēmušas 2009. gada 28. augustā, Rumānijas iestādes ir norādījušas, ka minētais kupons nav uzrādīts galamērķa muitā un ka iesniegtais dokuments, šķiet, nav autentisks vai ir viltots.

34 2009. gada 10. septembrī Kapitana Andrejevo muitas iestādes priekšnieks pieņēma lēmumu par *Sargut* nesamaksātā muitas nodokļa un PVN parāda summu, kā arī likumiskajiem procentiem par šīm summām. Šis lēmums tika paziņots gan *Sargut*, gan *Aebtri*.

35 Pēc tam, kad *Mitnitsa Svilengrad* (Svilengradas muita, Bulgārija) priekšnieks noraidīja *Sargut* administratīvo sūdzību par minēto lēmumu, tā 2009. gada 27. oktobrī cēla prasību *Administrativen sad Haskovo* (Haskovo Administratīvā tiesa, Bulgārija), kas to apmierināja ar 2010. gada 28. janvāra spriedumu. Ar 2010. gada 2. novembra spriedumu *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa, Bulgārija) atcēla šo spriedumu un noraidīja *Sargut* pārsūdzību, apstiprinot 2009. gada 10. septembra lēmuma pamatotību.

36 Ar 2010. gada 15. novembra vēstuli *Aebtri* tika uzaicināta samaksāt parādu, ko tā nesamaksāja *TIR* konvencijas 11. panta 3. punktā paredzētajā trīs mēnešu termiņā.

37 2011. gada 7. jūnijā Svilengradas muitas priekšnieks lūdza *Natsionalna agentsia za prihodite* (Valsts ieņēmumu aģentūra, Bulgārija) kompetento reģionālo direktorātu uzsākt pret *Sargut* 2009. gada 10. septembra lēmuma piespiedu izpildes procedūru. Pēc tam, kad minētā iestāde informēja, ka pamatlietā aplūkotā parāda segšanai nav veikts neviens piedziņas pasākums un nav piedzīta nekāda summa pamatlietā aplūkotā parāda atgūšanai, Svilengradas muitas priekšnieks 2012. gada 5. septembrī pieņēma pret *Aebtri* lēmumu par attiecīgo summu piespiedu piedziņu, kas tika apstiprināts, pamatojoties uz pieteikumu, ar Muitas aģentūras direktora lēmumu.

38 *Aebtri* pārsūdzēja šo pēdējo lēmumu, pamatojoties uz to, ka netika ievērots *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkts, jo Bulgārijas iestādes nav iepriekš mēģinājušas atgūt parādu no to galvenajiem parādniekiem.

39 Šī prasība tika noraidīta ar *Administrativen sad Haskovo* (Haskovo Administratīvā tiesa) spriedumu, kura uzskatīja, pirmkārt, ka muitas administrācija ir izdarījusi visu iespējamo, lai pieprasītu *Sargut* samaksāt parādu, un, otrkārt, ka, tā kā tranzīta procedūra nebija pareizi pabeigta, nebija pierādīts, ka preču adresāts ir tās saņēmis un ka tam bija jāapstiprina to saņemšana galamērķa muitā.

40 *Aebtri* par minēto spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa), kas vispirms norāda, ka, lai gan tā uzskata, ka Tiesai ir kompetence interpretēt attiecīgās *TIR* konvencijas normas, tomēr, pēc tās domām, par to ir nepieciešams pārliecināties, uzdodot Tiesai jautājumu šajā ziņā.

41 Turpinājumā iesniedzējtiesa norāda, ka *TIR* konvencijas 11. panta 1. un 2. punktā noteiktie termiņi, pirmkārt, galvotājas apvienības informēšanai par nepabeigšanu un, otrkārt, prasības par samaksu iesniegšanai tajā, šajā gadījumā ir ievēroti. Tomēr tā pauž šaubas par to, vai muitas iestādes ir izpildījušas pienākumu, kas tām ir paredzēts šīs konvencijas 8. panta 7. punktā, pēc iespējas pieprasīt samaksāt attiecīgās summas *TIR* karnetes īpašniekam kā personai, kas ir tieši atbildīga par tām, pirms prasības iesniegšanas galvotājā apvienībā.

42 Minētā tiesa šajā ziņā paskaidro, ka atbilstoši tās 2003. gada 25. marta interpretējošajam lēmumam, kas ir pieņemts plēnumā, "ja [*TIR*] konvencijas 8. panta 1. un 2. punktā norādītajiem prasījumiem ir iestājies termiņš, muitas iestādes var pieprasīt maksājumu no galvotājas apvienības, ja ir veikti visi iespējamie pasākumi, lai piedzītu maksājumus no personām, kas ir rezidentes vai ārvalstnieces un galvenās parādnieces".

43 Tomēr pēc minētā interpretējošā lēmuma pasludināšanas *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa) dažādie sastāvi, lemjot pēdējā instancē, ir dažādi atbildējuši uz jautājumu, vai šādi pasākumi ir veikti tādā gadījumā, kāds ir aplūkots pamatlietā.

44 Iesniedzējtiesa galu galā atsaucas uz procedūras laikā iesniegtajiem dažādajiem pierādījumiem, pamatojoties uz kuriem 2012. gada 5. septembrī tika pieņemts lēmums. Šajā ziņā tā it īpaši atsaucas uz starptautiskā preču transporta pavadzīmi par attiecīgo preču pārvadājumu, kam ir *TIR* karnetes numurs, attiecīgā transportlīdzekļa numurs, kā arī norāde, ka šo preču saņēmējs ir *Irem Corporation SRL Romania*, pēdējās minētās paraksts un zīmogs un norāde par saņemšanu 2008. gada 13. novembrī. Minētā tiesa atsaucas arī uz "dokumentu [par minēto preču] starptautisko nosūtīšanu" ar pārvadātāja, šajā gadījumā – *Sargut*, zīmogu, *Irem Corporation SRL Romania* parakstu un zīmogu, kas tika uzlikti tajā pašā datumā, kā arī apliecinājumu par preču saņemšanu ar pēdējās minētās sabiedrības zīmogu un parakstu.

45 Iesniedzējtiesas skatījumā, šie dažādie dokumenti ļauj secināt, ka pamatlietā aplūkotās preces ir saņēmusi *Irem Corporation* un ka šīs saņemšanas laikā tā apzinājās, ka šīs preces tikušas pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti. Savukārt neesot pierādījumu, ka minētās preces ir deklarētas galamērķa muitas iestādē.

46 Šādos apstākļos iesniedzējtiesa uzskata, ka *Administrativen sad Haskovo* (Haskovo Administratīvā tiesa) bija jāuzskata, ka preču saņēmējam bija radies pienākums, kas izriet no Muitas kodeksa 96. panta 2. punkta, pašam uzrādīt minētas preces galamērķa muitas iestādē. Pēdējā minētā ir apstiprinājusi, ka šajā gadījumā tai nav ne uzrādītas preces, ne iesniegta *TIR* karnete.

47 Šajā ziņā rodas jautājums, vai ir jāuzskata, ka minētais saņēmējs zināja vai tam saprātīgi bija jāzina, ka preces tika izņemtas no muitas uzraudzības un ka līdz ar to tas bija galvenais parādnieks Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešā ievilkuma izpratnē, un vai tādēļ pirms galvotājas apvienības saukšanas pie atbildības muitas iestādei arī nebija jāpieprasa maksājums šim saņēmējam.

48 Šādos apstākļos *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai nolūkā novērst pretējus tiesu spriedumus Tiesas kompetencē ir sniegt [*TIR* konvencijas] interpretāciju, kas ir saistoša dalībvalstu tiesām, ja runa ir par tās 8. un 11. pantā reglamentēto jomu, lai novērtētu galvotājas apvienības atbildību, kas ir reglamentēta arī [Īstenošanas regulas] 457. panta 2. punktā?

2) Vai Īstenošanas regulas 457. panta 2. punkta interpretācija, aplūkojot to kopā ar *TIR* konvencijas 8. panta 7. punktu (tagad – 11. panta 2. punkts) un to paskaidrojošajām piezīmēm, ļauj uzskatīt, ka tādā lietā kā izskatāmā lieta, ja [*TIR* konvencijas] 8. panta 1. un 2. punktā minētajām summām ir pienācis maksāšanas termiņš, muitas iestādēm pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas maksājums ir jāprasa no *TIR* karnetes turētāja, kurš ir tā tiešais parādnieks?

3) Vai ir jāuzskata, ka saņēmējs, kurš ir ieguvis vai kura valdījumā bijušas attiecīgās preces, par kurām ir zināms, ka tās ir pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, un attiecībā uz kurām nav konstatēts, ka tās būtu uzrādītas (galamērķa) muitas iestādei un tur būtu deklarētas, tikai šo apstākļu dēļ vien ir tā persona, kurai bija jāzina, ka preces ir izņemtas no muitas uzraudzības, un vai viņš ir jāuzskata par solidāri un atsevišķi atbildīgu [Muitas kodeksa] 203. panta 3. punkta trešā ievilkuma, aplūkojot to kopā ar 213. pantu, izpratnē?

4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai muitas pārvaldes bezdarbība, nepieprasot muitas parāda samaksu no šā saņēmēja, liedz iestāties – arī Īstenošanas regulas 457. panta 2. punktā reglamentētajai – galvotājas apvienības atbildībai, kā tas ir paredzēts *TIR* konvencijas 1. panta q) punktā?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

49 Uzdodot pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Tiesai ir kompetence pieņemt prejudiciālu nolēmumu par *TIR* konvencijas 8. un 11. panta interpretāciju.

50 Kā tas izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras, Savienības noslēgts starptautisks nolīgums ir tās iestādes pieņemts akts LESD 267. panta pirmās daļas b) punkta izpratnē un minētā nolīguma normas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama daļa no tā stāšanās spēkā brīža, tādējādi Tiesai ir kompetence taisīt prejudiciālu nolēmumu par šī nolīguma interpretāciju (it īpaši skat. spriedumus, 1974. gada 30. aprīlis, *Haegeman*, 181/73, EU:C:1974:41, 3.–6. punkts, kā arī 2010. gada 4. maijs, *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Kā ir norādīts šā sprieduma 1. un 3. punktā, *TIR* konvencija, kuras dalībnieces ir arī visas dalībvalstis, Kopienas vārdā tika apstiprināta ar Regulu Nr. 2112/78 un attiecībā uz Kopienu stājās spēkā 1983. gada 20. jūnijā.

52 Precīzāk, attiecībā uz *TIR* konvencijas 8. un 11. pantu, uz kuriem atsaucas iesniedzējtiesa savā jautājumā, ir jāatgādina, ka minētās tiesību normas būtībā attiecas uz galvotāju apvienību atbildību attiecībā uz ievedmuitas nodokļu samaksu nelikumību gadījumā saistībā ar *TIR* operāciju un uz nosacījumiem, kuros kompetentās muitas iestādes var atsaukties uz šo atbildību. Tādējādi šo tiesību normu mērķis būtībā ir garantēt muitas nodokļa iekasēšanu, atvieglojot preču ārējā tranzīta muitas operācijas.

53 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, Tiesai ir kompetence interpretēt *TIR* konvencijas 8. un 11. pantu, tiesību normas muitas jomā, par kuru piemērojamību tā jau ir izteikusies, lemjot prejudiciālā kārtībā (it īpaši skat. spriedumus, 2003. gada 23. septembris, *BGL*, C-78/01, EU:C:2003:490, 47. un 70. punkts; 2006. gada 5. oktobris, Komisija/Vācija, C-105/02, EU:C:2006:637, 80. un 82. punkts; 2006. gada 5. oktobris, Komisija/Beļģija, C-377/03, EU:C:2006:638, 67.–70. un 86. un 88. punkts, kā arī 2009. gada 14. maijs, *Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely*, C-161/08, EU:C:2009:308, 34.–36. punkts).

54 Tātad uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Tiesai ir kompetence pieņemt prejudiciālu nolēmumu par *TIR* konvencijas 8. un 11. panta interpretāciju.

Par otro jautājumu

55 Uzdodot otro jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Īstenošanas regulas 457. panta 2. punkts un *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkts, skatīti kopā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, muitas iestādes ir izpildījušas savu pienākumu, kas ir paredzēts šajā otrajā tiesību normā, pēc iespējas likt izdarīt attiecīgo ievedmuitas nodokļu maksājumu *TIR* karnetes turētājam, kas ir par šo samaksu tieši atbildīgā persona, pirms prasības iesniegšanas galvotājai apvienībai.

56 Vispirms ir jāatgādina, ka galvotājas apvienības tiesības un pienākumi tiek reglamentēti vienlaicīgi *TIR* konvencijā, Savienības tiesiskajā regulējumā un galvojuma līgumā, kuram tiek piemērotas valsts tiesības un ko minētā apvienība bija noslēgusi ar attiecīgo dalībvalsti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 5. oktobris, Komisija/Beļģija, C-377/03, EU:C:2006:638, 84. punkts un tajā minētā judikatūra).

57 Šajā gadījumā prejudiciālais jautājums ir vērsts uz to, lai noteiktu, kādas darbības ir jāveic kompetentajām muitas iestādēm attiecībā uz *TIR* karnetes turētāju, kas ir tieši atbildīgā persona par nodokļu samaksu nelikumības dēļ saistībā ar *TIR* operāciju, pirms tās var piedzīt šīs summas no galvotājas apvienības.

58 *TIR* konvencijā ir ietverta tiesību norma, kurā īpaši ir aplūkota šī problemātika, tiesību norma, kas tādējādi ir jāņem vērā prioritāri. Šīs konvencijas 8. panta 7. punktā ir paredzēts, ka pirms prasības iesniegšanas galvotājai apvienībai kompetentajām iestādēm pēc iespējas jāliek "[izdarīt attiecīgais maksājums] personai vai personām, kas ir tieši atbildīga".

59 Attiecībā uz Savienības tiesisko regulējumu ir jānorāda, ka, lai arī gan Muitas kodekss, gan Īstenošanas regula ietver tiesību normas, ar kurām *TIR* konvencijā paredzētais režīms tiek iekļauts minētajā tiesiskajā regulējumā, precizējot noteiktus minētā režīma piemērošanas noteikumus, šīs tiesību normas neietver nekādas norādes, kas precizētu konkrētus pasākumus, kas kompetentajām iestādēm būtu jāveic, lai liktu izdarīt attiecīgos maksājumus personai vai personām, kas ir par to tieši atbildīgas, pirms tās var iesniegt prasību galvotājā apvienībā.

60 Lai gan Īstenošanas regulas 457. panta 2. punktā, uz kuru atsaucas iesniedzējtiesa savā jautājumā, skaidri vēlreiz ir apliecināts galvotājas apvienības atbildības par garantētās muitas parāda summas samaksu princips, minētajā tiesību normā nav ietverta neviena norāde par procesuālajiem noteikumiem attiecībā uz nosacījumiem, kādos prasība var tikt iesniegta šādai apvienībai.

61 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, šajā gadījumā ir jāveic vienīgi *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkta piemērojamības izvērtējums.

62 Attiecībā uz minētās tiesību normas interpretāciju ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru starptautisks nolīgums ir jāinterpretē, ņemot vērā tā formulējumu, kā arī saskaņā ar tā mērķiem. 31. pantā Vīnes 1969. gada 23. maija Konvencijā par starptautisko līgumu tiesībām un 1986. gada 21. marta Konvencijā par starptautisko līgumu tiesībām starp valstīm un starptautiskām organizācijām vai starp starptautiskām organizācijām, kas šajā ziņā atspoguļo vispārējās starptautiskās paražu tiesības, šajā ziņā ir precizēts, ka līgums interpretējams godprātīgi saskaņā ar parasto nozīmi, kāda piešķirama līguma noteikumiem kopumā, un atbilstoši tā objektam un mērķim (spriedums, 2006. gada 10. janvāris, *IATA* un *ELFAA*, C-344/04, EU:C:2006:10, 40. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

63 Šajā gadījumā vispirms ir jānorāda, ka *TIR* konvencijas 6. pielikumā ir ietvertas paskaidrojošas piezīmes, kurās, kā ir precizēts šīs konvencijas 43. pantā, ir sniegta atsevišķu tās normu interpretācija. Savukārt *TIR* konvencijas 51. pantā ir nostiprināts tas, ka šīs konvencijas pielikumi ir tās neatņemama sastāvdaļa. Visbeidzot, no minētās konvencijas 6. pielikumā ietverto paskaidrojošo piezīmju ievada ii) punkta izriet, ka minētās piezīmes negroza šīs pašas konvencijas normas, bet tikai precizē to saturu, nozīmi un piemērojamību.

64 Turklāt, ievērojot pamatlietas faktu rašanās laikposmu, šajā gadījumā ir jāņem vērā paskaidrojošā piezīme attiecībā uz *TIR* konvencijas 8. panta 7. punktu, kas ir izklāstīta šī sprieduma 16. punktā. Savukārt paskaidrojošā piezīme par šīs konvencijas 11. panta 2. punktu, kas nav piemērojama *ratione temporis*, redakcijā, kas ir spēkā kopš 2012. gada 13. septembra, kura ir citēta šī sprieduma 19. punktā un uz kuru iesniedzējtiesa arī atsaucas savā jautājumā, nevar tikt ņemta vērā pamatlietā.

65 Vispirms, runājot par *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkta formulējumu, attiecībā uz kuru vispirms ir jāatgādina, ka tā ir sagatavota angļu, franču un krievu valodā un visi trīs teksti ir autentiski, minētajā tiesību normā ir paredzēts, ka, ja minētās konvencijas 8. panta 1. un 2. punktā norādītajiem nodokļiem un citiem maksājumiem ir pienācis maksāšanas termiņš, kompetentajām iestādēm pirms "prasības" iesniegšanas galvotājā apvienībā pēc iespējas ir "[jāliek] izdarīt maksājumu" tieši atbildīgajai personai vai personām.

66 Jākonstatē, ka formulējumi "*requérir le paiement*" un "*require payment*", kas attiecīgi ir izmantoti *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkta franču un angļu valodas redakcijās, nav ne skaidri, ne nepārprotami, it īpaši attiecībā uz to, kādas konkrētas attiecīgo kompetento iestāžu darbības tie varētu nozīmēt.

67 Savukārt *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkta paskaidrojošajā piezīmē ir precizēts, ka pasākumiem, kas kompetentajām iestādēm ir jāveic, lai pieprasītu šādu maksājumu, ir jāietver "vismaz" "paziņojums par to, ka *TIR* operācija nav pabeigta, un/vai *TIR* karnetes [turētāja] maksājuma pieprasījums".

68 Kaut arī tādējādi minētajā paskaidrojošajā piezīmē skaidrāk, nekā tas ir darīts pašā *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkta tekstā, ir rosināts, ka vajadzības gadījumā, lai liktu izdarīt maksājumu personai, kas ir tieši atbildīga par parādu, pietiek tai nosūtīt paziņojumu par to, ka *TIR* operācija nav pabeigta, un/vai pieprasījumu, tomēr, ievērojot vārda "vismaz" lietošanu šajā piezīmē, ir jānoskaidro, vai un ar kādiem iespējamiem nosacījumiem minētajā 8. panta 7. punktā noteiktā noteikuma ievērošanai varētu būt nepieciešams, lai kompetentās muitas iestādes pārsniedz tādējādi fiksētās minimālās prasības.

69 No iepriekš izklāstītā izriet, ka ne *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkta, ne šīs tiesību normas paskaidrojošās piezīmes formulējums pats par sevi neļauj noteikt, kādas konkrētas darbības muitas iestādēm ir jāveic pret personu, kura ir tieši atbildīga par parādu, lai izpildītu pienākumu, kas tai ir noteikts minētajā 8. panta 7. punktā.

70 Turpinājumā, attiecībā uz minētās tiesību normas kontekstu tās interpretēšanas nolūkā tā ir jāpārbauda konvencijas vispārējās sistēmas, kuras daļa tā ir, kā arī tajā ietverto tiesību normu kopuma kontekstā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1974. gada 30. aprīlis, *Haegeman*, 181/73, EU:C:1974:41, 10. punkts).

71 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka *TIR* konvencijas 4. pantā ir paredzēts, ka par precēm, kuras pārvadā saskaņā ar tajā noteikto *TIR* režīmu, muitas iestādēs ceļā nav jāmaksā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi un citi maksājumi un nav jāiesniedz par tiem nodrošinājums.

72 Kā to Tiesa jau ir uzsvērusi, lai īstenotu šos mehānismus, minētajā konvencijā it īpaši tiek prasīts, lai pārvadājumi notiktu ar līgumslēdzēju pušu apstiprinātu apvienību galvojumu saskaņā ar tās 6. panta normām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 23. septembris, *BGL*, C-78/01, EU:C:2003:490, 5. punkts).

73 Turklāt no *TIR* konvencijas 6. panta 1. punkta izriet, ka pilnvaru piešķiršana apvienībai izsniegt *TIR* karnetes un šo pilnvaru saglabāšana it īpaši ir atkarīgas no nosacījuma, ka minētā apvienība ievēro minētās konvencijas 9. pielikuma pirmajā daļā paredzētos minimālos nosacījumus un prasības. Šo nosacījumu un noteikumu vidū, kā tas izriet no šīs pirmās daļas 1. punkta f) apakšpunkta iii) un v) punkta, pirmkārt, ir minētās apvienības apņemšanās pastāvīgi un it īpaši, pirms tiek pieprasīta atļauja personām saņemt piekļuvi *TIR* režīmam, pārbaudīt, vai šīs personas ievēro *TIR* konvencijas 9. pielikuma otrajā daļā paredzētos minimālos nosacījumus un prasības, un, otrkārt, ir pienākums apdrošināt šo atbildību apdrošināšanas sabiedrībā, apdrošinātāju grupā vai finanšu iestādē.

74 Galvojuma, ko prasa sniegt apstiprinātajai apvienībai, nolūks tātad ir nodrošināt, ka kompetentās muitas iestādes efektīvi piedzen nesamaksātos nodokļus un nodevas, vienlaikus atvieglojot šo piedziņu, ja tā ir ļaunprātīgi izmantojusi šī sprieduma 71. punktā atgādinātās iespējas, saucot pie atbildības minēto apvienību saistībā ar tās pienākumu pienācīgu izpildi, kādi tai ir, īstenojot *TIR* režīmu.

75 No minētā it īpaši izriet, ka *TIR* konvencijas 8. panta 7. punktā paredzētā prasība likt attiecīgo maksājumu izdarīt vispirms personai, kas ir tieši atbildīga, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka šīs prasības konkrēta īstenošana izraisa risku, ka tiks zaudēti attiecīgie nodokļi un nodevas. Minētā prasība turklāt nevar uzlikt kompetentajai muitas iestādei pārmērīgus procesuālus pienākumus, kuros nekādi netiek ņemta vērā atbildība, kas ir galvojumu sniedzošajai apvienībai, īstenojot *TIR* režīmu un kas šķiet nesaderīgi ar iepriekšējā punktā minēto mērķi atvieglot muitas parāda piedziņu.

76 Prasīt no kompetentās muitas iestādes, lai tā vispirms izsmeļ visas piedziņas iespējas, kas ir tās rīcībā pret personu vai personām, kas ir tieši atbildīgas par parādu, kas vajadzības gadījumā liktu iesniegt prasības tiesā un uzsākt izpildes procedūras pret šīm personām, kuras, iespējams, ir reģistrētas citās dalībvalstīs vai, kā tas ir pamatlietā, trešajā valstī, pirmkārt un ņemot vērā termiņus, kas var izrietēt no šādām darbībām, radītu risku, ka minētā iestāde vairs nevarēs atgūt attiecīgās summas no galvotājas apvienības. It īpaši šajā ziņā ir jāņem vērā termiņi, kuros samaksas pieprasījums ir jānosūta galvotājai apvienībai atbilstoši *TIR* konvencijas 11. panta 2. punktam.

77 Otrkārt, šādas prasības sekas varētu būt, ka muitas iestādei tiek uzlikts pienākums veikt potenciāli ļoti nopietnas darbības, kas nešķiet savienojamas ne ar apstākli, ka nodokļu un citu maksājumu nodrošinājuma iesniegšana, kas nav jāizpilda atbilstoši *TIR* konvencijas 4. pantam, tieši atļautu minētajai iestādei izvairīties no pienākuma veikt šādas darbības, ne ar atbildības sadalījumu starp muitas iestādēm un galvotājām apvienībām, kurš ir izdarīts minētajā konvencijā.

78 Turklāt minētā prasība rada arī ievērojamu risku, ka minētajai iestādei personas, kas ir tieši atbildīga par parādu, maksātnespējas gadījumā galīgi ir jāsedz izmaksas, kas ir potenciāli lielas, saistībā ar piespiedu piedziņu.

79 Otrkārt, no *TIR* konvencijas 8. panta 1. punkta izriet, ka ar galvojuma līgumu galvotājas apvienības apņemas samaksāt muitas nodokļus, kas ir jāmaksā tiešajiem parādniekam, un tās šajā ziņā ir solidāri ar minētajiem parādniekiem atbildīgas par minētajiem maksājumiem, pat ja saskaņā ar šīs konvencijas 8. panta 7. punktu kompetentajām iestādēm pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas jāliek izdarīt maksājumu personai, kas ir tieši atbildīga (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 5. oktobris, Komisija/Beļģija, C-377/03, EU:C:2006:638, 86. punkts).

80 Kā ģenerāladvokāts būtībā ir norādījis secinājumu 44. punktā, šādas atbildības pastāvēšana nozīmē, ka galvotāja apvienība pati ir minēto maksājumu parādniece kopā ar personām, kas ir tieši atbildīgas. Turklāt no solidāras atbildības rakstura izriet, ka katrs parādnieks ir atbildīgs par kopējo parāda apjomu un ka kreditors principā var prasīt šī parāda samaksu no viena vai vairākiem parādniekiem pēc savas izvēles (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 18. maijs, Latvijas dzelzceļš, C-154/16, EU:C:2017:392, 85. punkts).

81 Ņemot vērā galvotājas apvienības solidāro atbildību attiecībā pret muitas iestādi *TIR* konvencijas 8. panta 7. punktā paredzētā prasība likt izdarīt attiecīgos maksājumus personai, kas ir tieši atbildīga, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka saskaņā ar to galvotājas apvienības atbildība būtībā izbeidzas, kļūstot pilnībā pakārtota minētās personas atbildībai. Tas tā būtu, ja šīs prasības sekas būtu kompetentās muitas iestādes pienākums līdz parāda piedziņas izpildes stadijai uzturēt prasību pret personu, kas ir tieši atbildīga.

82 Visbeidzot, attiecībā uz *TIR* konvencijas mērķiem no tās preambulas izriet, ka, noslēdzot minēto konvenciju, līgumslēdzējas puses ir vēlējušās "veicināt starptautiskos kravu pārvadājumus ar autotransportu", uzskatot, ka "pārvadāšanas apstākļu uzlabošana ir viens no faktoriem, kas ir svarīgi to sadarbības pilnveidošanai", un paziņojot, ka "tās atbalsta to administratīvo formalitāšu vienkāršošanu un saskaņošanu, kas pastāv starptautisko pārvadājumu jomā, jo īpaši uz robežām".

83 Ar minēto konvenciju, kuras nosaukumā jau ir uzsvērts muitas konvencijas raksturs, iedibinātais *TIR* sistēmas mērķis it īpaši, kā tas ir norādīts Lēmuma 2009/477 preambulas 2. apsvērumā, ir dot iespēju pārvadāt preces starptautiskā tranzīta režīmā ar muitas iestāžu minimālu iejaukšanos pārvadāšanas procesā un, pateicoties starptautiskai garantiju ķēdei, nodrošināt nepieciešamo garantiju salīdzinoši vienkāršu pieejamību.

84 Tāda *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru kompetentajai muitas iestādei, pirms tā var iesniegt prasību pret galvotāju apvienību, ir jāizsmeļ visas piedziņas iespējas no personas vai personām, kas ir tieši atbildīgas par parādu, apdraudētu līdzsvaru starp *TIR* konvencijas 4. pantā piešķirtajām iespējām, no vienas puses, un vienu no būtiskajiem nosacījumiem, kas ir to īstenošanas pamatā, tas ir, galvotājas apvienības īpašo atbildību, no otras puses.

85 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 48. punktā, šāda interpretācija tātad apdraudētu *TIR* konvencijas mērķi – veicināt starptautiskos kravu pārvadājumus ar autotransportu.

86 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkts, skatīts kopā ar minētās normas paskaidrojošo piezīmi, ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestāde izpilda savu pienākumu likt izdarīt maksājumu personai, kas ir tieši atbildīga, ja tā izpilda no minētās paskaidrojošās piezīmes izrietošās minimālās prasības.

87 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka pirms lēmuma par pamatlietā aplūkoto parādu piespiedu piedziņu pieņemšanas 2012. gada 5. septembrī attiecībā uz *Aebtri* kompetentās muitas iestādes ir paziņojušas *TIR* karnetes turētājam par *TIR* operācijas nepabeigšanu un ir prasījušas tam samaksāt šos parādus, tādējādi no *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkta paskaidrojošās piezīmes izrietošās minimālās prasības ir izpildītas, vismaz runājot par turētāju. Turklāt minētās iestādes pat ir izdarījušas vairāk par minētajām minimālajām prasībām, jo pēc tam, kad tās lika izdarīt maksājumu galvotājai apvienībai, tās vēl iesniedza kompetentajās nodokļu iestādēs pieprasījumu veikt piespiedu piedziņu no minētā turētāja.

88 Šādos apstākļos uz otro jautājumu ir jāatbild, ka *TIR* konvencijas 8. panta 7. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, muitas iestādes ir izpildījušas pienākumu, kas ir paredzēts minētajā tiesību normā, pirms prasības iesniegšanas galvotājai apvienībai pēc iespējas likt samaksāt attiecīgo ievedmuitas nodokli un citus maksājumus *TIR* karnetes turētājam, kas ir par šiem maksājumiem tieši atbildīgā persona.

Par trešo jautājumu

89 Uzdodot trešo jautājumu, iesniedzējtiesa jautā, vai Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešais ievilkums un 213. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apstāklis, ka saņēmējs ir ieguvis vai viņa valdījumā ir bijušas preces, attiecībā uz kurām tas apzinājās, ka tās ir pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, un tas, ka nav konstatēts, ka šīs preces būtu uzrādītas un deklarētas galamērķa muitas iestādē, pats par sevi ir pietiekami, lai uzskatītu, ka šāds saņēmējs apzinājās vai tam būtu bijis jāapzinās, ka minētās preces ir izņemtas no muitas uzraudzības pirmās no šīm tiesību normām izpratnē, tāpēc tas ir jāuzskata par solidāri atbildīgu par muitas parādu atbilstoši otrajai no šīm tiesību normām.

90 Vispirms ir jāatgādina, ka no *TIR* konvencijas 1. panta o) punkta izriet, ka *TIR* karnetes turētājs ir atbildīgs par autotransporta līdzekļa, sakabināta transportlīdzekļa vai konteinera nodošanu kopā ar kravu un attiecīgo *TIR* karneti nosūtītājai muitas iestādei, muitas iestādei ceļā un galamērķa muitas iestādei.

91 Ja tas tā ir, *TIR* konvencija neliedz tās līgumslēdzējai pusei savos tiesību aktos paredzēt, ka citas personas, kas nav *TIR* karnetes turētājas, arī var būt tieši atbildīgas par ievedmuitas nodokļu un citu maksājumu samaksu, kas ir norādīti šīs konvencijas 8. panta 1. punktā. Šajā pēdējā minētā tiesību normā daudzskaitlī ir norādītas "atbildīgās personas", ar kurām kopīgi un solidāri galvotājai apvienībai var būt jāveic šie maksājumi, bet minētās konvencijas 8. panta 7. punktā savukārt ir norādīts, ka minēto maksājumu jāliek izdarīt "personai vai personām, kas ir tieši atbildīgas" par šiem pašiem maksājumiem.

92 Attiecībā uz Savienības tiesībām it īpaši šajā ziņā ir svarīgi norādīt, ka, piemērojot Muitas kodeksa 203. panta 1. punktu, ar ievedmuitas nodokli apliekamo preču izņemšana no muitas uzraudzības rada ievedmuitas parādu (spriedums, 2005. gada 20. janvāris, *Honeywell Aerospace*, C-300/03, EU:C:2005:43, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

93 Kā izriet no Tiesas judikatūras, minētajā tiesību normā ietvertais preču "izņemšanas no muitas uzraudzības" jēdziens ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas uz visām darbībām un bezdarbību, kuru rezultātā, kaut vai tikai īslaicīgi, tiek traucēta kompetentās muitas iestādes piekļuve muitas uzraudzībā esošajām precēm un Muitas kodeksa 37. panta 1. punktā paredzētās pārbaudes veikšana (spriedums, 2005. gada 20. janvāris, *Honeywell Aerospace*, C-300/03, EU:C:2005:43, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

94 Tas tā ir, ja – kā pamatlietā – attiecīgā sūtījuma, kurš ir iekļauts ārējā tranzīta režīmā, nosūtīšanas iestāde, izmantojot *TIR* karneti, ir konstatējusi, ka šis sūtījums nav uzrādīts galamērķa iestādē un ka *TIR* režīms nav pabeigts attiecībā uz aplūkoto sūtījumu (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2005. gada 20. janvāris, *Honeywell Aerospace*, C-300/03, EU:C:2005:43, 20. punkts).

95 Attiecībā uz atbildīgajām personām vispirms ir jāatgādina, ka Savienības likumdevējs kopš Muitas kodeksa spēkā stāšanās ir vēlējies pilnībā paredzēt nosacījumus muitas parādnieku noteikšanai (spriedums, 2011. gada 17. novembris, *Jestel*, C-454/10, EU:C:2011:752, 12. punkts un tajā minētā judikatūra).

96 Muitas parāda gadījumā, kurš radies preču nelikumīgas izņemšanas no muitas uzraudzības dēļ, personas, kas var būt šī muitas maksājuma parādnieki, ir uzskaitītas Muitas kodeksa 203. panta 3. punktā, kurā ir nošķirtas četras iespējamo parādnieku kategorijas.

97 To vidū atbilstoši Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešajam ievilkumam ir personas, kuras ieguvušas vai kuru valdījumā ir bijušas attiecīgās preces un kuras preču iegūšanas vai saņemšanas brīdī apzinājās vai kurām būtu bijis jāapzinās, ka šīs preces ir izņemtas no muitas uzraudzības.

98 Kā tas izriet no šī sprieduma 44. un 45. punkta, iesniedzējtiesa, kas atsaucas uz noteiktiem dokumentiem, kuru izcelsme un izdošanas datums nav precizēti, uzskata, no tiem var secināt tikai, ka pamatlietā aplūkoto preču saņemšanas laikā to saņēmējs apzinājās vai tam bija jāapzinās, ka tās tiek pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti. Minētā tiesa uzskata, ka šie paši dokumenti savukārt neļauj konstatēt, ka minētās preces ir uzrādītas galamērķa muitas iestādē.

99 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka pretēji tam, kas ir apgalvots iesniedzējtiesas lēmumā, kā argumentācijas premisa, kura iesniedzējtiesai lika šaubīties par Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešā ievilkuma piemērojamību, minētā kodeksa 96. panta 2. punkts nekādā gadījumā nevar tikt interpretēts tādējādi, ka preču saņēmējam, kurš tādējādi pēdējo minēto saņemšanas laikā apzinājās, ka tās ir pārvietotas, izmantojot *TIR* karneti, turklāt nesaņemot garantiju, ka tās ir uzrādītas galamērķa muitas iestādē, atbilstoši pēdējai minētajai tiesību normai pašam ir jāuzrāda šīs preces minētajā iestādē.

100 Muitas kodeksa 96. panta 2. punkts nav piemērojams gadījumā, ja preces ir pārvietotas, izmantojot *TIR* karneti.

101 Kā izriet no šī kodeksa 91. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta, preču pārvietošana ārējā tranzīta režīmā var notikt vai nu "saskaņā ar Kopienas ārējā tranzīta procedūru", vai arī, "izmantojot *TIR* grāmatiņu [karneti]".

102 Minētā kodeksa 96. pants, kā tas izriet no paša sadaļas nosaukuma, kurā tas ir iekļauts, ir īpaša tiesību norma, kas attiecas uz Kopienas ārējo tranzītu.

103 No minētā izriet, pirmkārt, ka preču, kuras tiek pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, saņēmējs nevar tikt uzskatīts par personu, kam ir jāizpilda no tā muitas režīma izmantošanas izrietošie pienākumi, kurā preces tika iekļautas, Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta ceturtā ievilkuma izpratnē.

104 Otrkārt, no minētā izriet, ka Muitas kodeksa 96. panta 2. punktam nav nekādas nozīmes attiecībā uz to, vai tādā situācijā, kāda ir pamatlietā, preču saņēmējs var būt muitas parāda parādnieks atbilstoši Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešajam ievilkumam.

105 Attiecībā uz šo pēdējo minēto tiesību normu šī sprieduma 97. punktā ir atgādināts, ka atbilstoši tā formulējumam šāda statusa esamība ir jāsecina, ja ir konstatēts, pirmkārt, ka preču saņēmējs tās ir ieguvis vai tās ir bijušas tā valdījumā un, otrkārt, ka tas preču iegūšanas vai saņemšanas brīdī apzinājās vai tam būtu bijis jāapzinās, ka šīs preces ir izņemtas no muitas uzraudzības. Tādējādi Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešais ievilkums attiecas uz personu, kas, lai gan pati nav nelikumīgi izņēmusi preces no muitas uzraudzības, radot muitas parādu, un lai gan tai pašai nav jāveic atmuitošanas procedūras, tomēr ir iesaistīta nelikumīgā izņemšanā vai nu pirms, vai pēc tās, jo ir ieguvusi preces vai tās ir bijušas tās valdījumā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 25. janvāris, *Ultra-Brag*, C-679/15, EU:C:2017:40, 22. punkts).

106 Tādējādi Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešajā ievilkumā paredzētajā otrajā nosacījumā konkrēti ir noteikts, ka brīdī, kad saņēmējs ir ieguvis vai saņēmis attiecīgās preces, tas apzinājās vai tam būtu bijis jāapzinās, ka minētās preces nav uzrādītas galamērķa muitas iestādē un ka līdz ar to nav samaksāts eventuāli maksājamais muitas nodoklis un citi maksājumi. Tādējādi "parādnieka" statuss Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešā ievilkuma izpratnē ir pakļauts subjektīva vērtējuma nosacījumiem, proti, ka personas – vai nu fiziskas, vai juridiskas – ir apzināti piedalījušās no muitas uzraudzības izņemtu preču iegūšanā vai turēšanā (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2005. gada 3. marts, *Papismedov* u.c., C-195/03, EU:C:2005:131, 40. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

107 Tā kā minētais nosacījums attiecas uz faktiskiem apsvērumiem, ņemot vērā kompetences sadali starp Savienības tiesām un valsts tiesām, pēdējām minētajām ir kompetence pārliecināties, vai konkrētajā lietā tas ir ievērots (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 17. novembris, *Jestel*, C-454/10, EU:C:2011:752, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

108 Lai to izdarītu, minētajām tiesām būtībā ir vispārēji jānovērtē tās lietas apstākļi, ko tās izskata (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 17. novembris, *Jestel*, C-454/10, EU:C:2011:752, 23. punkts), it īpaši ņemot vērā visu saņēmēja rīcībā esošo informāciju vai to, kas viņam saprātīgi varēja būt zināma, it īpaši viņa līgumsaistību dēļ (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 17. novembris, *Jestel*, C-454/10, EU:C:2011:752, 25. punkts), kā arī vajadzības gadījumā minētā saņēmēja pieredzi kā saimnieciskās darbības subjektam preču, kuras pārvadā, izmantojot *TIR* karneti, importa jomā.

109 Šajā gadījumā iesniedzējtiesas jautājums tieši ir par to, vai apstāklis, ka saņēmējs ir ieguvis preces vai tās ir bijušas tā valdījumā, apzinoties vai ja – ņemot vērā dokumentus, kurus tas ir saņēmis vai parakstījis saistībā ar šo preču saņemšanu, – viņam būtu bijis jāapzinās, ka tās ir pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, lai gan turklāt nav konstatēts, ka šīs preces būtu uzradītas un deklarētas galamērķa muitas iestādē, pats par sevi ir pietiekams, lai uzskatītu, ka minētais saņēmējs apzinājās vai tam būtu bijis jāapzinās, ka minētās preces ir izņemtas no muitas uzraudzības Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešā ievilkuma izpratnē.

110 Izdarīt līdzīgu interpretāciju attiecībā uz minēto tiesību normu būtībā nozīmētu, ka, izmantojot neapstrīdamu prezumpciju, tikai no apstākļa, ka saņēmējs apzinājās vai tam būtu bijis jāapzinās, ka preces, ko tas saņem, ir pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, būtībā tiktu secināts, ka tas apzinājās vai tam būtu bijis jāapzinās, ka minētās preces – pieņemot, ka tas tā ir, – nav uzrādītas galamērķa muitas iestādē.

111 Šāda interpretācija, kurā nav ņemti vērā Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešajā ievilkumā noteiktie subjektīvie kritēriji, nav savienojami ne ar Savienības likumdevēja nodomu, kas atgādināts šī sprieduma 95. punktā, kas paredz pilnībā noteikt nosacījumus muitas parādnieku noteikšanai, ne ar pašu šīs tiesību normas formulējumu un mērķi (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2004. gada 23. septembris, *Spedition Ulustrans*, C-414/02, EU:C:2004:551, 39., 40. un 42. punkts).

112 Šādos apstākļos it īpaši ir jāuzsver, ka nevienas *TIR* konvencijas vai Savienības tiesiskā regulējuma normas mērķis vai sekas nav uzlikt preču, kuras ir pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, saņēmējiem personisku pienākumu pārliecināties, ka tiem piegādātās preces ir uzrādītas galamērķa muitas iestādē.

113 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešais ievilkums un 213. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apstāklis, ka saņēmējs ir ieguvis vai viņa valdījumā ir bijušas preces, attiecībā uz kurām tas apzinājās, ka tās ir pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, un tas, ka nav konstatēts, ka šīs preces būtu uzrādītas un deklarētas galamērķa muitas iestādē, pats par sevi nav pietiekami, lai uzskatītu, ka šāds saņēmējs apzinājās vai tam bija jāapzinās, ka minētās preces ir izņemtas no muitas uzraudzības pirmās no šīm tiesību normām izpratnē, tāpēc tas ir jāuzskata par solidāri atbildīgu par muitas parādu atbilstoši otrajai no šīm tiesību normām.

Par ceturto jautājumu

114 Kā izriet no ceturtā jautājuma formulējuma, iesniedzējtiesa to ir uzdevusi tikai gadījumam, ja Tiesa sniegtu apstiprinošu atbildi uz trešo jautājumu. Ņemot vērā uz šo pēdējo minēto jautājumu sniegto noraidošo atbildi, ceturtais jautājums nav jāizskata.

Tiesāšanās izdevumi

115 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nosprież:

1) Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālu nolēmumu par 1975. gada 14. novembrī Ženēvā parakstītās Konvencijas par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, kuros izmanto *TIR* karneti, kas Eiropas Ekonomikas kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2112/78, redakcijā, kurā grozījumi ir izdarīti un kura ir konsolidēta ar Padomes 2009. gada 28. maija Lēmumu 2009/477/EK, 8. un 11. panta interpretāciju;

2) Konvencijas par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, kuros izmanto *TIR* karneti, kas Kopienas vārdā apstiprināta ar Regulu Nr. 2112/78, redakcijā, kurā grozījumi ir izdarīti un kura ir konsolidēta ar Lēmumu 2009/477, 8. panta 7. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, muitas iestādes ir izpildījušas pienākumu, kas ir paredzēts minētajā tiesību normā, pirms prasības iesniegšanas galvotājai apvienībai pēc iespējas likt samaksāt attiecīgo ievedmuitas nodokli un citus maksājumus *TIR* karnetes turētājam, kas ir par šiem maksājumiem tieši atbildīgā persona;

3) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 203. panta 3. punkta trešais ievilkums un 213. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apstāklis, ka saņēmējs ir ieguvis vai viņa valdījumā ir bijušas preces, attiecībā uz kurām tas apzinājās, ka tās ir pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, un tas, ka nav konstatēts, ka šīs preces

būtu uzrādītas un deklarētas galamērķa muitas iestādē, pats par sevi nav pietiekami, lai uzskatītu, ka šāds saņēmējs apzinājās vai tam bija jāapzinās, ka minētās preces ir izņemtas no muitas uzraudzības pirmās no šīm tiesību normām izpratnē, tāpēc tas ir jāuzskata par solidāri atbildīgu par muitas parādu atbilstoši otrajai no šīm tiesību normām.

[Paraksti]